

## ПРЕДГОВОРЪ.

Като събрание, което се бѣ свикало и бѣше дѣйствовало не съ цѣль да погледне на работитѣ безпристрастно и да отдаде всѣкому принадлежащото нему право, а съ единствениото вѣмѣрzenie да тури прѣгради на рускитѣ успѣхи въ Балканскій полуостровъ, Берлинскій конгресъ би за насъ — Българетѣ — жестоко сѣдия и несправедливъ распоредитель.

Въ пристрастията си противъ Руссия иѣкои отъ западнитѣ сили погледнѣхъ на нейната освободителска миссия въ Балканскій полуостровъ неправилно, доброто и челоуѣколюбивото дѣло на освобождеието истѣлкувахъ въ смисѣлъ на завоевателни планове, сѣдбитѣ на Българетѣ смѣсихъ съ плановѣтъ на руската дипломация и, като поискахъ да ограничѣтъ русското влияние и рускитѣ дѣйствия въ България, поставихъ тая послѣдната страна на Берлинскій конгресъ въ такви условия, които не само исключатъ всѣко развитие и движение напредъ, но убиватъ медлено самото сѣществување на нашия народъ, като политическо тѣло и народна органическа цѣлостъ.

Съ раскъсванието на нашия народъ на части тий убихъ въ него оная сила, която присѣтствува въ всѣки цѣль и здравъ организъмъ и безъ която нѣма цѣленъ и цѣлостенъ животъ. За да не стане единъ день силна сѣюзница на Руссия, България трѣбваше да се ослаби до толкова, щото не само да не може да бѣде господаръ на своитѣ сѣдби въ настоящето, но да не може да помисли за това и въ далекото бъдѣще. Добруджа и Пиротско се осѣдихъ на погубление въ рѣцѣтъ на завистливи инородни сѣдби, Македония и Одринско се оставихъ на всепотрѣбляющій и всезатѣняющій турски